

## **Nhiều người – nhiều rác**

Để sản xuất giấy cung cấp cho công nghiệp báo chí, ở Mỹ hàng năm người ta chặt hàng trăm nghìn cây xanh. Đây chỉ là một ví dụ về khuynh hướng phung phí các nguồn tài nguyên thiên nhiên của xã hội Mỹ. năm 1960, trung bình mỗi năm người dân Mỹ thải ra 2,5 pao (1pao = 0,454kg) rác mỗi ngày. Từ đó cho đến nay dân số Mỹ tăng thêm 65 triệu, đồng thời xu hướng lãng phí cũng tăng – hiện nay mỗi người Mỹ thải ra 3,5 pao rác một ngày – và như vậy đã làm tăng tổng tài nguyên bị mất mát và tổng phế thải tạo ra. Tính riêng cho năm 1988, dân Mỹ thải ra 160 triệu tấn phế thải, đứng đầu thế giới nếu tính bình quân đầu người.

Các sản phẩm bằng giấy và các tông chiếm một phần rất lớn trong dòng thác phế thải của các đô thị: 40% tổng trọng lượng và hơn nửa thể tích. Phần lớn số giấy này có thể sử dụng lại, nhưng điều đáng buồn là gần hai phần ba đã bị bỏ phí trong khi lẽ ra có thể sản xuất được rất nhiều sản phẩm, đồng thời lại tiết kiệm không chỉ cây cối mà cả đất trồng trọt, nước và năng lượng. Mỗi tấn giấy phế thải nếu đem sử dụng lại, trên thực tế sẽ tiết kiệm 17 cây xanh, 25 thùng dầu, 7000 ga-lông nước (1 ga-lông = 4,5435 lít).

Nhận thức rõ nguy cơ tiềm tàng của việc mất dần các tài nguyên tự nhiên, Chính phủ Mỹ đã đề ra những chương trình chống lãng phí và tận dụng phế thải. Hiện nay có hơn 600 điểm dân cư ở các bang Caliponia, New York, Maryland, Oregon, Rhode, Washington và Seattle thực hiện các chương trình thu nhập thủy tinh, sắt vụn và giấy cũ... được đánh giá cao trong toàn quốc.

Chính quyền thành phố dự kiến đến năm 1994 sẽ sử dụng lại 60% toàn bộ phế thải.

Những khu vực kinh tế tư nhân cũng có những chương trình tương tự. Lấy ví dụ Công ty ATXT từ năm 1986 đã thực hiện việc tái sử dụng giấy bỏ đi. Năm 1988 công ty này đã dùng 6000 tấn giấy cũ tiết kiệm được 101.000 cây xanh, gần 15.000 thùng dầu và khoảng 25.000 yard (1 yard khối = 0,765 m<sup>3</sup>) khối lượng không gian trồng trọt tương đương với 1,2 triệu đô la.

Vậy thì tất cả những nỗ lực đó có một lợi ích to lớn như thế nào đối với xã hội? theo nghiên cứu của Viện nghiên cứu về công nghiệp sản xuất giấy của Mỹ năm 1988, cả

nước đã sử dụng lại một phần tư lượng giấy tiêu thụ hàng năm. Tuy thế giới còn có những nước vượt xa Mỹ về khả năng tận dụng phế thải như Thụy Điển và Thụy Sĩ sử dụng 40% lượng giấy bỏ đi. Tỷ lệ này ở Nhật bản lên đến 50%, bao gồm 93% lượng báo chí cả nước.

Do dân số Mỹ đang tăng lên đồng thời cũng trở nên ngày càng lãng phí việc bảo quản, phục hồi các nguồn tài nguyên bị mất mát càng trở nên bức thiết. Năm 1988, Chính phủ đã đề ra mục tiêu đến năm 1992 tận dụng 25% phế thải ra và làm chậm tốc độ thải rác vào năm 2000.

Bước vào thế kỉ XXI, dân số sẽ tăng lên 20 triệu nữa. nếu chỉ dựa trên mức thải rác hiện nay thì 20 triệu người này năm 2000 sẽ làm tăng thêm 80 triệu tấn rác nữa. Lượng rác khổng lồ đó đủ để chất đầy một đoàn xe tải (loại 10 tấn) dài 70 nghìn dặm, tức là gần 3 lần chu vi trái đất. Bình luận về vấn đề này, Susan Weber, giám đốc hành chính báo JPG tuyên bố: “khi bắt đầu các biện pháp tận dụng phế thải, chúng ta cũng phải từng bước ổn định dân số Mỹ. Nếu không làm như vậy thì dù có những nỗ lực lớn lao đến đâu cũng không giải quyết được vấn đề phế thải của đất nước”.

Người dịch: **LÊ BẠCH DƯƠNG**

Nguồn: ZPG REPORTER, số 1, tháng 12/1989